EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 19.2.2014
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden liikkuvuuden lisäämiseksi parantamalla lisäeläkeoikeuksien kertymistä ja säilyttämistä
2005/0214 (COD)

KOMISSION TIEDONANTO
EUROOPAN PARLAMENTILLE

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 6 kohdan mukaisesti

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden liikkuvuuden lisäämiseksi parantamalla lisäeläkeoikeuksien kertymistä ja säilyttämistä
2005/0214 (COD)

Päivä, jona ehdotus on toimitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle (asiakirja KOM(2005) 507 lopullinen – 2005/0214 COD):	20.10.2005.
Päivä, jona Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on antanut lausuntonsa: (CESE 589/2006 fin)	20.4.2006.
Päivä, jona Euroopan parlamentti on vahvistanut ensimmäisen käsittelyn kantansa: (Mietintö, esittelijä OOMEN-RUIJTEN – 52007AP0269)	20.6.2007.
Päivä, jona muutettu ehdotus on toimitettu: (asiakirja KOM(2007) 603 lopullinen – COD muuttumaton):	9.10.2007.
Päivä, jona neuvoston kanta on vahvistettu:	17.2.2014.

2. KOMISSION EHDOTUKSEN TAVOITE

Kun otetaan huomioon väestön ikääntyminen ja tarve huolehtia julkisen talouden kestävyydestä, on odotettavissa, että työeläkejärjestelmien roolia riittävien eläketulojen turvaamisessa on kasvatettava.

Sen vuoksi on kiireellisesti pyrittävä varmistamaan, että näiden järjestelmien organisointia koskevat säännöt eivät estä työntekijöiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä tai niiden sisällä ja vähennä siten liikkuvuutta harjoittavan työntekijän mahdollisuuksia hankkia riittävät eläkeoikeudet työuransa loppuun mennessä. Jos tähän ei kyetä, myös työmarkkinoiden joustavuus ja tehokkuus heikentyvät. Vaikka monet syyt vaikuttavatkin siihen, hyödyntääkö henkilö mahdollisuuksiaan liikkuvuuteen, lisäeläkeoikeuksien menettämisen mahdollisuus saattaa vaikuttaa henkilön päätöksiin, jotka liittyvät työpaikan vaihtamiseen.

3. HUOMAUTUKSET NEUVOSTON KANNASTA

Neuvoston kanta poikkeaa komission ehdotuksesta kahdessa keskeisessä suhteessa. Toinen eroista koskee direktiivin soveltamisalaa, jonka neuvosto haluaa rajata koskemaan vain rajatylittävää liikkuvuutta. Komissio oli ehdottanut, että kaikkien työpaikkaa vaihtavien

työntekijöiden olisi päästävä hyötymään direktiivin säännöksistä, vaihtoivatpa he työpaikkaa samassa maassa tai rajojen ylitse. Taustalla olivat lähinnä käytännön seikat, koska ei ollut selvää, miten eri järjestelmissä sovellettaisiin käytännössä eri sääntöjä ihmisiin, jotka vaihtavat työpaikkaa ja siirtyvät toiseen maahan, ja toisaalta niihin, jotka pysyvät samassa maassa. Neuvosto katsoi, että SEUT-sopimuksen 46 artiklaa ei voitaisi käyttää oikeusperustana työpaikkaa samassa maassa vaihtavien suojelemiseksi, ja kehitti siksi keinon, jolla rajatylittävä liikkuvuus voitaisiin erottaa maan sisäisestä liikkuvuudesta, joka pysyisi jäsenvaltioiden vastuulla. Komissio voi hyväksyä tämän kannan mutta kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan direktiivin normeja myös maan sisällä työpaikkaa vaihtaviin. Useimmat jäsenvaltiot ovat jo ilmoittaneet aikovansa soveltaa direktiiviä yhdenmukaisesti kaikkiin työpaikkaa vaihtaviin.

Toinen merkittävä muutos komission ehdotukseen nähden koskee työeläkeoikeuksien hankkimisen ehtoja. Komissio ehdotti, ettei työeläkeoikeuksien hankkimiseen voida soveltaa yhtä vuotta pitempää odotusaikaa (ennen kuin työntekijä pääsee eläkejärjestelmän jäseneksi) ja ettei suojattujen oikeuksien saavuttamista koskeva odotusaika (järjestelmän jäsenyysaika, jonka jälkeen oikeuksia ei voi menettää työsuhteen ennenaikaisen päättymisen vuoksi) saa sekään olla yhtä vuotta pitempi. Neuvosto katsoi, että oikeuksien hankkimisen odotusaika ja suojattujen oikeuksien saavuttamista koskeva odotusaika saavat olla yhteensä enintään kolme vuotta. Samalla neuvosto asettui kannattamaan suotuisampaa sääntöä, joka koskee suojattujen oikeuksien saavuttamista koskevaa suurinta sallittua vähimmäisikää. Vähimmäisiän olisi oltava 25 vuoden sijaan enintään 21 vuotta. Vaikka neuvoston kanta oikeuksien hankkimisen odotusajan ja suojattujen oikeuksien saavuttamista koskevan odotusajan kokonaispituudesta ei menekään yhtä pitkälle kuin komission ehdotus, vähimmäisiän osalta kanta on parannus. Sen vuoksi komissio hyväksyy neuvoston kannan.

4. PÄÄTELMÄT

Edellisen perusteella komissio katsoo voivansa hyväksyä neuvoston kannan, jotta Euroopan parlamentti voi hyväksyä lopullisen tekstin toisessa käsittelyssä ennen nykyisen vaalikauden loppua.